

**Максимовська А. Р., студентка
Костенко Г. М., к. філол. н., доц.
Запорізький національний технічний університет**

**ЖАНРОВО-СТИЛІСТИЧНА СВОЄРІДНІСТЬ ОПОВІДАНЬ
ДЖЕКА ЛОНДОНА**

Ще перші оповідання Лондона засвідчили появу нового, оригінального і самобутнього письменника, зі своєю тематикою, своїм поглядом на світ і на людське життя, але водночас такого, що повністю належав американській традиції зі своїм баченням, і відображенням світу.

У «Північних оповіданнях» багато руху, боротьби, зіткнень. Лондон – великий майстер напруженої динамічної інтриги. Він стрімко розвиває сюжет, і читач відразу втягується в коло подій. У багатьох його оповіданнях також звучить тема розтлінного впливу грошей на людську психіку, ставиться тема розбещуючого впливу буржуазної цивілізації на побут і звичаї північної країни. Значне місце в творчості Лондона займають його оповідання, повісті та романи про тварин, чимало з яких пройняті глибоким соціальним змістом.

Значну увагу Лондон приділяє проблемі вираження особистості автора в оповіданні, способам передачі авторської позиції, завдяки яким факт перестає бути просто відображенням реальних подій [5, с. 55-56]. У Лондона найчастіше зустрічаються два типи оповідань. В одному випадку автор розповідає від свого імені, в іншому – з'являється оповідач. Оповідачі теж бувають різні, з власним характером, своїм стилем оповіді.

У різній манері ведеться розповідь самим автором. В одних оповіданнях у нього переважає авторська мова, в інших – діалог; в одних він захоплюється подвигами своїх героїв, в інших засуджує поведінку негативних персонажів. Завдяки цьому прийому в оповіданнях виникає поліфонія індивідуального сприйняття; зі сполучення різних позицій героїв стає очевидною авторська світоглядна установка та створюється дійсно унікально атмосфера при читанні [4, с. 21].

Створюючи свої оповідання, Лондон брав уроки стилю і композиції у Р. Кіплінга, одного з найвідоміших в ту пору англійських новелістів. Виклавши головне, письменник повинен, на думку Лондона, залишати місце уяві читача, давати йому можливість самому домалювати картину.

Більшість оповідань Лондона побудовано на поєднанні зовнішньої дії, «стихійно-драматичної», за влучним визначенням, і внутрішньої. Основу оповідань письменника, таким чином, завжди становить двоплановість сюжету: зовнішній (події, вчинки героїв) і внутрішній («оповідання про переживання і розумові запити персонажів, динаміка їхніх думок і почуттів» [1, с. 151]). Художній образ світу в його оповіданнях відображає свідомість письменника-романтика, для якого важливо висловити емоції, почуття, і письменника-реаліста, що аналізує причини цього, прагне до широких, історично зумовлених узагальнень.

У своїх оповіданнях Лондон створює виразні картини людських переживань, що розкриваються через дії та вчинки. Психіка героїв стає зрозумілою читачеві не стільки завдяки тому, що вони говорять, скільки завдяки їх поведінці, показу того, що і як вони роблять [3, с. 125].

Пейзаж не грає самодостатньої ролі та виступає або фоном, на якому розгортається дія, або, найчастіше, живим началом,

безпосередньо пов'язаним з людськими долями. Особливо велика його роль в розкритті внутрішнього світу людини. Він допомагає виявити людську силу і слабкість, боягузтво і героїзм, завзятість і безвольність, наполегливість і пасивність. Ноти руссоїзма у творах Лондона особливо посилюються ближче до кінця його творчого шляху. Герої пізніх північних оповідань відчують просту фізичну потребу в злитті з природою, хочуть «опроститися», стати більш природними [2, т. 1, с. 51].

Лондон завжди прагнув слідувати власній естетичній програмі. Залишаючись вірним собі протягом усього творчого шляху, він зумів підняти традиційний для американської літератури жанр оповідання на нову висоту.

Література

1. Давыдова Т. Т., Пронин В. А. Теория литературы. М. : Логос, 2003. 229 с.
2. Лондон Дж. Сочинения : в 2 т. / пер. с англ. М. : Терра – Книжный клуб, 2001. Т. 1. 383 с. Т. 2. 383 с.
3. Лондон Дж. Собрание сочинений : в 14 т. / пер. с англ. М. : Правда, 1976. Т. 13. 763 с.
4. Слово. Знак. Дискурс: Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М. Зубрицької. 2-ге вид., доп. Львів : Літопис, 2002. 832 с.
5. Auerbuch J. Male Call: Becoming Jack London. Durham : Duke Univ. Press, 1996. 289 p.